श्रीः
श्रीमते रामानुजाय नमः
श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः

श्रीनित्यानन्दशास्त्रिरचितः

॥ श्री मारुतिस्तवः ॥

This document has been prepared by

Sunder Kidāmbi

with the blessings of

श्री रङ्गरामानुज महादेशिकन्

His Holiness śrīmad āṇḍavan śrīraṅgam

श्रीः

श्रीमते रामानुजाय नमः

श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः

॥ श्री मारुतिस्तवः ॥

एतत्स्तवीयपद्यैकैकपादप्रथमाऽक्षरैरुच्चार्यमाणा रामरक्षास्तोत्रीया एते श्लोकाः

This composition is an acrostic stotra based on *śrīrāma kavacam.* Every syllable of *śrīrāma kavacam* given below is the first syllable of every line of *śrī mārutistavaḥ.*

शिरो मे राघवः पातु भालं दशरथात्मजः।
कौशल्येयो दृशौ पातु विश्वामित्रप्रियः श्रुती ॥ 1 ॥

घ्राणं पातु मखत्राता मुखं सौमित्रिवत्सलः।
जिह्वां विद्यानिधिः पातु कंठं भरतवंदितः ॥ 2 ॥

स्कंधौ दिव्यायुधः पातु भुजौ भग्नेशकार्मुकः।
करौ सीतापतिः पातु हृदयं जामदग्न्यजित् ॥ 3 ॥

मध्यं पातु खरध्वंसी नाभिं जाम्बवदाश्रयः।
सुग्रीवेशः कटी पातु सक्थिनी हनुमत्प्रभुः ॥ 4 ॥

उरू रघूत्तमः पातु रक्षःकुलविनाशकृत्।
जानुनी सेतुकृत् पातु जंघे दशमुखान्तकः ॥ 5 ॥

पादौ विभीषणश्रीदः पातु रामोऽखिलं वपुः।

अथ स्तवप्रारम्भः

शिञ्जानमञ्जुमुकुटैः सुकुटैरिवोच्चै
रोचिर्भिरद्भिरिव रुद्धतराऽन्तरालैः।
मेध्यैः सुरैः पदयुगं बहु सिच्यमानं
रामाऽनुगस्य विनुमो द्युतरूपमानम्॥ 1॥

घर्मोपमानभवतापजुषः पुमांसोऽ -
वः सत्यमेव सुखदः परिदर्श्यते वः।
पादद्युपादप उदेति वनौकसोऽर्ति -
तुच्छाय एष इति तत्तलमाश्रयध्वम्॥ 2॥

भा यन्नखेभ्य उदिता मुदिता समुद्र -
लङ्घस्य साधु समये समयादधस्तात्।
दर्वीकरेभ्य इव सूचयितुं प्रियं स्वं
शर्म प्रयच्छतु कपीशपदद्वयं तत्॥ 3॥

रक्ता हि यत्र भृशमङ्गुलयो रमन्तेऽ
थात्सारितेव रुचिरा रुचिराश्रयं यम्।
मत्वा परं व्रजति रक्ततराऽपि सस्वौ -
जः संयुतो हनुमतो नु मतोऽङ्घ्रिपद्मः॥ 4॥

कौ धावतेऽतिगमिताम्बुधये तु यस्मै
शल्यादिभिर्विरहितां सहितां प्रकाशैः।
येयामिव स्फुटयितुं पदवीं यदीया
योज्येव याति पदरुक्पुरतः स पातु॥ 5॥

दृष्ट्वा यदीयपदपङ्कजमेकवारं
शौटीर्यवीर्यसहितं जलराशिलङ्घे।

पापात् प्रमुच्यत इहैव नरश्च पूज्योऽ
तुल्यो भवत्यऽवतु सोऽनिलनन्दनो नः ॥ 6 ॥

वित्यज्य याति जनकस्य गृहं हि जाता
श्वासारतां सुदधती स्वविवृद्धिकाले।
मिथ्यात्वहीनमिति निर्दिशतीव यद्धाऽ
त्रस्थेनवेश्म भजते भज ते पदे हृत् ॥ 7 ॥

प्रियः सर्वदैव बहुरक्ततराऽङ्गुलीषु
यः श्रीमतो हनुमतोऽङ्घ्रियुगप्रकाशः।
श्रुत्यादिकीर्तितगुणो दशदिक्षु सूर्योऽ -
तीन्धेऽयमित्यऽवगतः कविभिस्सवोऽव्यात् ॥ 8 ॥

घ्रातव्यभव्यसुरभिः सुरभिः सदा प्र -
णंदन्मनोभिरमरैर्भ्रमरैरिवोच्चैः।
पापप्रतापसुसमापनतापरः सोऽ -
तुल्यः पुनातु पुरु पावनिपादपद्मः ॥ 9 ॥

मय्युच्छ्रितात्मनि क एधत आ इतीव
खज्योतिषां समुदयाय रुषेव रक्ता।
त्रासं प्रदातुमित एति हि यत्प्रभोर्द्ध्वं
तार्यात्स देवभवतो भवतोऽङ्घ्रिपद्मः ॥ 10 ॥

मुञ्चन् फणामजगरोऽतिगरोऽयमित्थं
खं संस्पृशन्नुपरितः परितश्च यस्य।
सौलभ्यतः परिचितः कविभिः सुपुच्छो
मिथ्यात्वमन्तयतु नः स समीरसूनुः ॥ 11 ॥

त्रिर्यं स्वपुच्छमलमच्छकशासुपट्ट -
वत् सन्ततं ह्युपरितः परितः प्रकम्प्य।
सन्ताडिता हनुमता रिपवः स धूते -
लः कम्पयेत किमुनाऽस्मदरातिवर्गम्॥ 12॥

जित्वाऽक्षमुच्छलितमन्यपरं प्रतीवाऽऽ -
ह्वां कर्त्तुमीहितवतः समदं समानम्।
विर्वालधी रयत ऐदिव खं हि यस्याऽ -
द्याऽस्मान् प्रबोधयतु सोऽप्रथमोवनौकाः॥ 13॥

निन्ये यमाशु शमितां शमितस्वभक्ताऽऽ -
धिः शान्त एव हि हरिस्मरणे हनूमान्।
पापिद्विषां च शमने स्वयमुद्भटः स्व -
तुल्यं व्यधाच्छमिह गुच्छयतात्स पुच्छः॥ 14॥

कंदर्पदर्पदलनं गलनन्दितोऽहिः
ठं दध्युषोऽवतु कपेः स्तिमितः स पुच्छः।
भव्योऽभवत्तदनु यस्य हि वालहस्तो
रक्षोदयाऽनुगतियन्त्रितसूत्रशाली॥ 15॥

तन्यात्तमामतिमतिं विहितस्तुतीनां
वंद्यस्य तद्धनुमतो ललितं सुलूमम्।
दिष्टाऽहिबन्धनमरिव्रजमाशु येने
तःप्रक्षतोऽपि फणिनेव बबन्ध वीरः॥ 16॥

स्कंदाभ ईशजतया च सशक्तितायां
धौरेयतां कपिबले दधदेधतां सः।
दिष्ट्या तु यस्य भवकूपनिमग्नजन्तून्
व्यामोहितानुपरि कर्षति पुच्छरज्जुः॥ 17॥

युद्धे हि येन करटीव करेण वीरोऽ -
धः पातयन् विटपिनो नहि विघ्नमाप।
पापं लुनातु मलमल्लकिनः सुमल्ल -
तुल्यस्य लूमममलं मम लम्बितं तत्॥ 18॥

भुञ्जीत तत्फलमिहैव स यो यदञ्ज्याज् -
जौर्त्यप्रदं परहृदो निदिशन्नितीव।
भव्यो हि योऽरिषु तमैक्षयतर्द्धिमाप्याऽ -
ग्रेः पूर्वमात्मनि स पातु कपीशपुच्छः॥ 19॥

शक्तो निशाचरमहःशिथिलीकृतौ यः
कार्ये वशीकरण आशु च शूर एव।
मुञ्चेद्वशेऽस्थितमरिं सुकशेव शोभौ -
कः प्रातु शौयमनिशं बहुशः स पुच्छः॥ 20॥

कण्ठोत्तमाङ्गलसितौ सुसिताविवाऽही
रौप्याविव स्वतनुजाय हरेण दत्तौ।
सीदद्भिरेवमरिभिः प्रवितर्कितौ यौ
तावत्र शं वितनुतां कपिराजबाहू॥ 21॥

पद्मेशनामकथकान्प्रति नॄन्प्रदत्तो -
तिःश्रीशदूत उदितं यमदूतमन्ते।
पात्यं प्रपात्य मिषतो नु ययोर्दधे तत् -
तुच्छस्य मुद्गरयुगं भज तद्भजौ तौ॥ 22॥

हत्याऽङ्गतोऽरिसुदृशां मृतभर्तृकाणां
दस्योः पृथोः स्वसहसा सहसा च हत्या।
यंत्रेण योंऽगदमणेर्भुजयोश्च तत्राऽ -
जानान्नुदाऽर्थचयमाशु विभुः स पायात्॥ 23॥

मह्युद्भवाऽर्पितमणिग्रहणक्षणेऽनु -
दग्ग्राऽऽननस्य सुकपेर्नमितो भुजो यः।
न्यस्य स्वकेऽहिसमतां नतपाणिकोष -
जित् सन्मणीफणमणी मनुते स्तुवे तम्॥ 24 ॥

मत्वा गिरिं तृणमिवोद्धृतवान्कपीशोऽ
ध्यंअं हि यस्य सहसा स हरीशबाहुः।
पापैर्निशाचरचयैस्त्रपयैव दृष्टोऽ -
तुल्यः शुचं शमयतामयताञ्च शोभाम्॥ 25 ॥

खद्योतमुद्गतमवेत्य रसालमेव
रत्या तमाप्तुमित उत्पततोऽति वातेः।
ध्वंजद्धृणिर्भुजयुगल्यधिरोहिणी या
सीदन्नृणां दिवि गमायतता श्रये ताम्॥ 26 ॥

नाभस्वतस्य च सदर्पकचेष्टितं तद्
भिंदानमर्तिगणमुज्ज्वलचारुशोभम्।
जाग्रत्पलाशपतनं मधुमाधवीया -
म्बह्वीं श्रियं तुलयदुच्यतु दोर्द्वयं वः॥ 27 ॥

वन्येशितुर्भुजलताऽङ्गुलिशाखिकाऽव्या -
दासक्तपाणिदलकङ्कणिका च तत्र।
श्रद्धेयमुत्पृथु दरस्फुटितं सुमं तद्
यः सार्थकः करधृतः खलु मुद्गरोऽस्ति॥ 28 ॥

सुष्ठु स्मराम्यपि च तौ सुकपिप्रवेष्टौ
ग्रीवासुकम्बुमति नाभिजलभ्रमाढ्ये।
वेलोत्कटे हनुमतोऽङ्घ्रुदधौ च यौ साऽऽ
शाः सत्कविः सुमनुते तटभित्तिबन्धौ॥ 29 ॥

कञ्जासनेन रचिता रिपुताडनाय
    टीक्याविमौ हनुमतः किमु दीर्घदण्डौ ?।
पा स्तम्भको हरिरधादुत धर्तुमर्या -
    तुन्नं जगन्निविति मतौ नम वातिबाहू ॥ 30 ॥

सक्तद्युतेर्द्युतिविभातविभातकालोत् -
    थित्यऽच्छकच्छविधृतो रविमण्डलस्य।
नीकाशभावमयमानमथाऽसमानं
    हर्यच्छभल्लपतिमन्त्रिमुखं तदव्यात् ॥ 31 ॥

नुत्यो रविः किमुदितो न तु पूर्वसानु -
    मत्कूट एष किमु राजति पूर्णचन्द्रः ?।
प्रत्यक्षमेतदह रा मनितं तु यस्याऽऽ -
    भुः सम्मुदा जनकजाऽप्तिजयाऽऽन्तराणि ॥ 32 ॥

ऊरू प्रताडयत एव हि तस्य वाते
    रूढप्रसादमवलोक्यत आननाब्जम्।
रत्येति संप्रथित ऋक्षमुखैः सदा स
    घूत्कृन्निशाटगणमेजयतां मुखेन्दुः ॥ 33 ॥

तथ्यं भवेदजलजो यदि पद्म उद्यद् -
    मः सर्वदाऽपि च स तापनमण्डलेन।
पादोत्करेण न हि जात्वपि तापितः स्यात्
    तुल्यत्वमात्मनि तदैव लभेत येन ॥ 34 ॥

रत्या युतः सुकविवत्सुनिबन्धदत्ताऽ
    क्षः किं कथञ्चन हठात्तपदप्रयोक्ता।
कुञ्चन् भ्रुवौ विरचने कविवर्यमानी
    लब्धुं कवीश्वरपदं प्रभवेन्मनुष्यः ? ॥ 35 ॥

विज्ञाय हेतुत इतोऽतुलतां तु तस्य
नाऽमूदृशो गुणगणं हनुमन्मुखस्य।
शक्नोमि वर्णयितुमर्णवपूर्णताऽनु -
कृत् पार्थवं नु विरमामि नमामि यद्वा ॥ 36 ॥

जातं यतो जनकजाऽधिगमोत्तरं चा -
नुध्वानि गर्जितमुदूर्जितमार्जवाढ्यम्।
नीत्वा स्वकर्णपथमब्धितटे भटेन्द्राः
सेहुर्न कर्णयितुमर्णवपूर्णगीर्णम् ॥ 37 ॥

तुष्टा वितर्क्य शिखिनो घनगर्जितं यत्
कृत्स्नाश्च नैजललनाललनाविलोलाः।
पाथोधिमाप्लवत आप्तविदेहजस्य
तुष्टिं हनूमत इवाऽऽतनितुंव्यनृत्यन् ॥ 38 ॥

जंतुव्रजोऽपि वनजो हृतभक्तसक्ताऽ -
घेहं हि यत्सपदि केसरिनन्दनस्य।
दक्षं निशम्य मनसाऽवहितेन चित्रं
शर्मप्रकर्षमतुलं लभते सलीलम् ॥ 39 ॥

मुख्यस्य मर्कटकुले बतयातुधानान्
खांड्यं सुनीतवत आशुगजस्य यच्च।
तथ्यं व्यबुध्यत तदा जयतोपशब्दं
कः सत्कविर्नहि कपीन्द्रमुखं तदव्यात् ॥ 40 ॥

पादेन योऽरिशिरसि प्रहृतिं विधाय
दौःख्यप्रदां स्वचरणस्य च शोणिमानम्।
विज्ञो न्यदर्शयत रक्तमिषेण नूनं
भीनाशकः कपिवरोऽस्तु स मे प्रसन्नः ॥ 41 ॥

षड्विद्धिरीश्वरपदाम्बुजयोर्यकः प्र -
    णत्य स्थितोऽलिरिति चाशुगजश्च नागैः।
श्रीमन्मृगारिभिरु केसरिपुत्र इत्यऽ -
    दः संप्रधार्य जगृहे स्वत एवमेभिः॥ 42 ॥

पातात्स पावनिरपावनपापपातात् -
    तुन्नस्वकानिह भवे परिधिन्वितुन्नः।
रागाऽऽत्तराम इति चाक्षजयी निरागा
    मोक्षप्रदोऽप्यविहितस्वसुभक्तमोक्षः॥ 43 ॥

खिन्नत्वमाप्य रुदितेन च योऽस्त्रपत्वं
    लंकौकसामृतमसाधयदाञ्जनेयः।
वन्द्यः स्व ऐक्षत शिवोद्भवतां यया चाऽऽ -
    पुः क्षेममात्मसुहृदः स करोतु भद्रम्॥ 44 ॥

आद्याऽक्षरप्रकटितोत्तमरामरक्षा -
    स्तोत्रीयपद्यमणिनाऽत्यमुना स्तवेन।
रक्षा भवत्युभयतस्त्विति गेय इत्योऽ -
    ष्टव्यस्तथैष पठनीय उचेलिमोऽर्च्यः॥ 45 ॥

दाधीचवंश उदये ह्युदियाय कास -
    ल्योपाह्वयश्छिर इनो द्विजरामवक्षः।
तस्यात्मजेषु किल पञ्चसु पूर्वजन्मा
    श्रीमाधवोऽधरत धीरधुरन्धरत्वम्॥ 46 ॥

एकात्मवृत्तरचने विदधत्प्रतिज्ञां
    शास्त्रार्थसंलपनमाधित यः सभासु।
श्रीगट्टुलालबुधतर्कगिरेशतारा -
    नाथादिभिर्गुणिवरैश्च बहुप्रशस्तः॥ 47 ॥

तत्पुत्रयोर्भगवतीतिपदादिलालो
ज्येष्ठोऽस्ति पण्डितवरः पितृलब्धविद्यः।
तस्याऽनुजेन च सुशिष्यवरेण नित्या -
नन्दाभिधेन बुधपादसुकिङ्करेण ॥ **48** ॥

एष स्तवोऽरचि मयोत्सववैजयन्त्यां
सम्पूर्णवासरमहाधुरि वै जयन्त्याम्।
लोकान् प्रमोदजलधावनुमज्जयन्त्यां
वर्षेत्रिषण्णवकुगे हनुमज्जयन्त्याम् ॥ **49** ॥

पुरोभागितया हीनाः पुरो भागितया युताः।
उत्साहयेयुरत्राऽऽर्या दयादृक्पातनेन माम् ॥ **50** ॥

॥ इति श्री मारुतिस्तवः समाप्तः ॥